

“Tots som pecadors i necessitem el perdó del Senyor”

Dm, 9/09/2014 per Papa Francesc
[Les homilies del papa Francesc](#)

Àngelus del Papa Francesc a la plaça de Sant Pere del Vaticà. Diumenge 7 de setembre de 2014

Estimats germans i germanes, bon dia!

L'Evangelí d'aquest diumenge, pres del capítol 18 de Mateu, presenta el tema de la correcció fraterna en la comunitat dels creients: és a dir com haig de corregir un altre cristià quan fa una cosa que no està bé. Jesús ens ensenya que si el meu germà cristià fa quelcom en contra meu, m'ofèn, he de fer servir la caritat envers ell i, abans que tot parlar-li personalment, explicant-li que el que ha dit o ha fet no està bé. I si el germà no m'escolta? Jesús suggereix una intervenció progressiva: primer, torna a parlar-li amb dues o tres persones més, perquè sigui més conscient de l'error que ha comès: si, malgrat això, no accepta l'exhortació, s'ha de dir a la comunitat; i si no escolta tampoc la comunitat, és necessari fer-li comprendre la ruptura i la separació que ell mateix ha provocat, fent que es trenqui la comunió amb els germans en la fe.

Les etapes d'aquesta ruta indiquen l'esforç que el Senyor demana a la seva comunitat per acompanyar el qui s'equivoca, per tal que no es perdi. Cal en primer lloc evitar l'enrenou de les notícies i les xafarderies de la comunitat –això és el primer, evitar això-. «Vés i parla'n tu amb ell tot sol» (v. 15). L'actitud és de delicadesa, de prudència, d'humilitat, de precaució envers el que ha comès una falta, evitant que les paraules puguin ferir i matar el germà. Perquè vosaltres sabeu que les paraules poden arribar a matar! Quan murmuro, quan faig una crítica injusta, quan “escorxo” un germà amb la meua llengua, això és matar la fama de l'altre! Fins i tot les paraules maten. Tinguem en compte això. Al mateix temps aquesta discreció en la forma de parlar-li a ell tot sol té per finalitat no mortificar inútilment el pecador. Si es parla entre dos, ningú se n'adona i tot s'ha acabat. És a la llum d'aquesta exigència com s'entén la sèrie successiva d'intervencions, que preveu la implicació d'alguns testimonis i després fins i tot la de la comunitat. L'objectiu és ajudar la persona a donar-se'n del que ha fet i que amb la seva culpa ha ofès no només a un de sol, sinó a tots. Però també per ajudar-nos a nosaltres a alliberar-nos de l'ira o del ressentiment que només fan mal: l'amargor del cor que porta a l'ira i al ressentiment i que ens porten a insultar i a agredir. És molt trist veure com surt de la boca d'un cristià un insult o una agressió. És trist. Ho enteneu? Cap insult! Insultar no és cristià. Ho enteneu? Insultar no és cristià.

En realitat, davant de Déu tots som pecadors i necessitats de perdó. Tots. Jesús de fet ens ha dit que no jutgem. La correcció fraterna és un aspecte de l'amor i de la comunió que han de regnar en la comunitat cristiana, és un servei mutu que podem i devem fer-nos els uns als altres. Corregir el germà és un servei, i és possible i eficaç només si cadascú es reconeix pecador i necessitat del perdó del Senyor. La mateixa consciència que em fa reconèixer l'error de l'altre, primer em recorda que jo mateix he comès errors i que m'equivoco tantes vegades.

Per això, al començament de la Missa, sempre se'ns convida a reconèixer davant el Senyor que som pecadors, expressant amb paraules i amb gestos el sincer penediment del cor. I diem: "Tingues pietat de mi, Senyor. Sóc pecador!. Confesso, Déu Omnipotent, els meus pecats". I no diem: "Senyor, tingues pietat d'aquest que està a prop meu, o d'aquesta, que són pecadors". No! "Tingues pietat de mi!". Tots som pecadors i necessitem el perdó del Senyor. És l'Esperit Sant que parla al nostre esperit i ens fa reconèixer les nostres culpes a la llum de la paraula de Jesús. I és el mateix Jesús que ens convida a tots, sants i pecadors, a la seva taula arreplegant-nos de les cruïlles dels camins, de les diferents situacions de la vida (cfr Mt 22,9-10). I entre les condicions que són comunes als qui participen en la celebració eucarística, n'hi ha dues de fonamentals, dues condicions bones per anar a Missa: tots som pecadors i Déu ens dóna a tots la seva misericòrdia. Són dues condicions que obren la porta per anar bé a Missa. Això ho hem de recordar sempre abans de voler adreçar-nos al germà amb una correcció fraternal.

Demanem tot això per la intercessió de la Benaurada Verge Maria, de la qual demà farem la celebració litúrgica del seu Naixement.

Traducció: Josep M. Torrents -Catalunya Religió